

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 142.758 van 1 april 2005
in de zaak A. 161.193/X-12.255.**

In zake : Nicole MERCKX,
die woonplaats kiest bij
Advocaat T. VANDENPUT,
kantoor houdende te 1160 BRUSSEL,
Tedescolaan 7

tegen :

de bestendige deputatie van de provincieraad van VLAAMS-
BRABANT,
die woonplaats kiest bij
Advocaat M. van DIEVOET,
kantoor houdende te 1000 BRUSSEL,
Boomstraat 14, bus 3

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Nicole MERCKX op 25 maart 2005 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 2 september 2004 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant waarbij het beroep ingesteld door JANAERT-SWAELENS tegen de beslissing van 12 januari 2003 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Linkebeek waarbij hen de vergunning werd geweigerd voor "het wijzigen van een dak van een bestaande woning" gelegen te Linkebeek, Hess de Lilezlaan 31, op een perceel kadastraal bekend sectie A, nr. 14/1, wordt ingewilligd en hen de gevraagde stedenbouwkundige vergunning wordt verleend;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 29 maart 2005 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 1 april 2005;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat D. VERMER die, loco Advocaat T. VANDENPUT verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat M. van DIEVOET, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Ch. BAMPS;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat JANAERT-SWAELENS op 9 oktober 2003 bij het college van burgemeester en schepenen een aanvraag hebben ingediend tot het verkrijgen van de stedenbouwkundige vergunning voor het wijzigen van een dak van een bestaande woning gelegen te Linkebeek, Hess de Lilezlaan 31, op een perceel kadastraal bekend sectie A, nr. 14/1, palende aan vezoeksters eigendom, gelegen te Linkebeek, Hess de Lilezlaan 29; dat de aanvraag beoogt de zolderverdieping in te richten als speelkamer; dat daartoe het dak wordt vernieuwd en de nok van de dakuitsprongen over de volledige breedte van deze uitsprongen wordt verhoogd tot tegen de gemene muur, zodat deze samenvalt met de nok van de woning; dat aan de voorzijde twee dakvlakramen en aan de achterzijde één dakvlakraam worden voorzien; dat de helling van het hoofddak niet wordt gewijzigd; dat het college van burgemeester en schepenen bij besluit van 12 januari 2004 de gevraagde stedenbouwkundige vergunning heeft geweigerd; dat de aanvragers op 23 februari 2004 beroep hebben ingesteld bij de bestendige deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant; dat de bestendige deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant bij het bestreden besluit van 2 september 2004 het beroep heeft ingewilligd en de gevraagde stedenbouwkundige vergunning heeft verleend;

Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de nietigverklaring van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat artikel 17, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bepaalt dat de vordering tot schorsing een uiteenzetting van de middelen en de feiten dient te bevatten die volgens de indiener ervan het bevelen van de schorsing rechtvaardigen; dat artikel 8, tweede lid, 5°, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State bepaalt dat de vordering tot schorsing dient te bevatten "een uiteenzetting van de feiten die kunnen aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte of het aangevochten reglement de eiser een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen"; dat uit deze bepalingen volgt dat verzoekende partij in haar verzoekschrift duidelijk en concreet dient aan te geven waarin precies het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is gelegen dat zij ingevolge de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit ondergaat of dreigt te ondergaan, en dat met niet in het verzoekschrift tot schorsing opgenomen feiten en verklaringen hieromtrent geen rekening kan worden gehouden;

Overwegende dat, wat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel betreft, verzoekende partij aanvoert dat in onderhavig geval noch de bewoners van het huis nr. 29, noch de bewoners van het huis nr. 31, in de thans bestaande situatie een rechtstreeks zicht hebben op het eerste gedeelte van de tuin van de naastliggende woning, dat zich op de eerste verdieping weliswaar twee vensters bevinden, maar dat enerzijds de vensters die het verst verwijderd zijn van de erfscheiding uitgeven op de trappenhall en in normale omstandigheden aan de bewoners geen rechtstreeks zicht verlenen, anderzijds de vensters die het dichtst bij de erfscheiding zijn gelegen evenmin een rechtstreeks zicht geven op het eerste gedeelte van de aanpalende tuin ingevolge een tussen de twee erven bestaande gemene muur die precies met deze bedoeling uitsteekt in de tuinen, dat daarentegen het thans vergunde venster op de bijkomende verdieping een rechtstreeks bijkomend zicht zal verlenen op haar tuin, dat door de gemene muur niet kan worden belet, dat dit verlies aan privacy als dusdanig reeds een moeilijk te herstellen ernstig nadeel uitmaakt, dat er bovendien ten minste een risico bestaat dat de uitvoering van de vergunde werken de stabiliteit van het gebouw in het gedrang zou brengen, dat het bijgebrachte deskundig verslag duidelijk stelt dat een stabiliteitsprobleem in het gebouw nr. 31 logischerwijze eveneens de stabiliteit van het gebouw nr. 29 in het gedrang kan brengen, dat de afgifte van een stedenbouwkundige vergunning voor werken die constructieproblemen met zich kunnen meebrengen, een belangrijke juridische garantie uitmaakt en dat bij gebreke van een dergelijke wettelijke garantie men redelijkerwijze kan aannemen dat er een dreiging bestaat van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel;

Overwegende dat het bestreden besluit de stedenbouwkundige vergunning verleent om het dak te vernieuwen, de hellingsgraad van het dak boven de dakuitsprongen zowel aan de voor- als aan de achterzijde van de woning te verhogen zodat deze samenvallen met de nok van het dak, en in dit verhoogde dak aan de voorzijde twee dakvlakramen en aan de achterzijde één dakvlakraam aan te brengen;

Overwegende dat het bijkomende venster waarvoor het bestreden besluit de vergunning verleent een dakvlakvenster blijkt te zijn en dat het dakvlak waarin dit wordt aangebracht zich boven de tweede verdieping bevindt en slechts een lichte hellingsgraad van circa 30° vertoont; dat het venster wordt aangebracht op een hoogte van circa 1,5 m; dat het in de gegeven omstandigheden niet aannemelijk is dat er een zodanige inkijkmogelijkheid wordt gecreëerd dat deze als een ernstig nadeel kan worden beschouwd; dat bovendien moet worden vastgesteld dat verzoekende partij bij het verzoekschrift geen stukken heeft gevoegd waaruit zou kunnen blijken op welke wijze het vergunde dakvlakvenster zoals aan te brengen dan wel een ernstige aantasting van haar privacy kan veroorzaken; dat de bijgebrachte foto's integendeel bevestigen dat inkijk vanuit het betrokken dakvlakvenster in de twee verdiepingen lager gelegen tuin in normale omstandigheden quasi onbestaande zal zijn, en als zodanig niet als een ernstig nadeel kan worden beschouwd; dat het stabiliteitsprobleem dat door verzoekende partij wordt aangevoerd geen nadeel is dat zijn oorzaak vindt in de bestreden stedenbouwkundige vergunning als zodanig; dat de "garantie" omtrent de uitvoerbaarheid van de vergunning er juist in is gelegen dat voor bouwwerken die de oplossing van een constructieprobleem met zich meebrengen of de stabiliteit van het gebouw of aanpalende gebouwen in het gedrang kunnen brengen, steeds de medewerking van een architect is vereist; dat te dezen een architect de bouwplannen heeft opgesteld; dat dit nadeel evenmin als een ernstig nadeel in de zin van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan worden aangenomen;

Overwegende dat niet is voldaan aan de derde door artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde om de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid te kunnen bevelen; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op een april 2005, door :

de HH. J. BOVIN,
B. COLLIN,

wnd. voorzitter, staatsraad,
toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

B. COLLIN.

J. BOVIN.